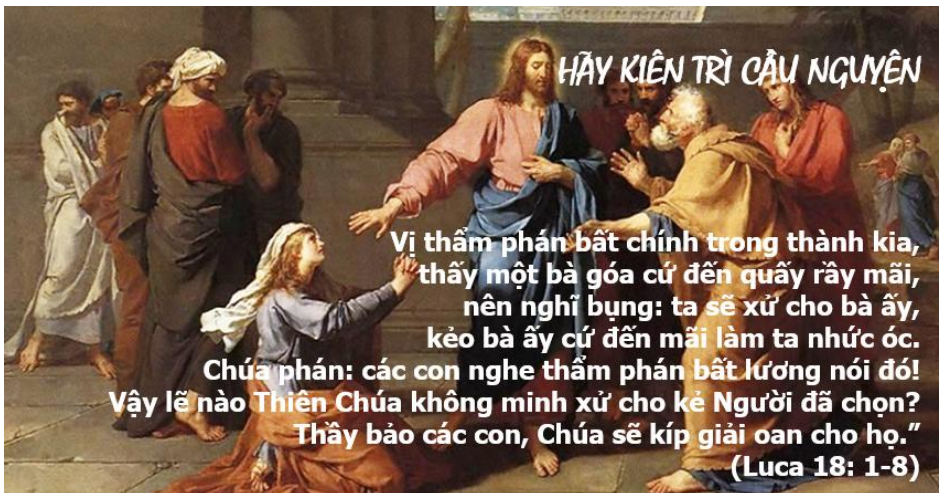

HÃY KIÊN TRÌ CẦU NGUYỆN

Chuyện kể: một buổi chiều nọ, cha xứ đáng băn khoăn, nói với người phụ trách phòng thánh của nhà thờ:

– Anh có thấy mỗi buổi trưa có một ông ăn mặc sờn rách vào nhà thờ rồi đi ra ngay không? Tôi nhìn từ cửa sổ nhà xứ canh chừng ông, tôi hơi lo vì trong nhà thờ có nhiều vật có giá trị. Có dịp anh thử hỏi ông xem.

Ngày ngày hôm sau, người giữ phòng thánh chờ ông khách và đến hỏi ông:

– Ông bạn ơi, ông có chuyện gì gấp gáp mà ngày nào ông cũng đến nhà thờ vậy?
– Tôi đến cầu nguyện, ông già nhẹ nhàng nói.
– Nhưng ông không ở lại nhà thờ lâu hơn được sao? Chắc ông có chuyện gấp gáp lắm?

Ông chỉ vào bàn thờ rồi đi ra liền. Ông nói tiếp:

– Đúng vậy, tội nghiệp thân già tôi, tôi không biết làm sao để cầu nguyện một kinh dài, nhưng Chúa Giêsu là Đấng Cứu Chuộc tôi, là Chúa của tôi, mỗi buổi trưa tôi vào chào Chúa và chỉ biết nói với Chúa: “Giêsu! ... Simon đây!” Đó là lời cầu nguyện ngắn nhưng tôi biết Chúa nghe tôi.

Một ít thời gian sau, ông bị xe tải đụng và phải vào bệnh viện. Một hôm, cô y tá hỏi ông:

– Ông lúc nào cũng có vẻ hạnh phúc dù bị đau, ông có bí quyết gì vậy?
– Làm sao tôi lại không hạnh phúc? Nhưng nhờ tôi luôn có người đến thăm.
– Ông có người đến thăm? Cô y tá ngạc nhiên vì cô có thấy ai đâu – Họ đến lúc nào vậy?
– Trưa nào người đó cũng đến, người đó đứng ở dưới chân giường và nói: “Simon.....Giêsu đây!”

Cũng chuyện về cầu nguyện, tạp chí Hướng Đạo có đăng một câu chuyện thú vị về một cô giáo trẻ. Câu chuyện được tóm tắt như sau: Cô giáo Mary được điều về dạy ở một trường học nọ. Trong lớp cô phụ trách có một học sinh ngỗ nghịch tên là Bill. Em này thường gây cho cô giáo trẻ sự bức bối và biến lớp học thành một nơi bát nháo. Một buổi sáng kia, cô Mary đến lớp sớm hơn và ngồi ở bàn thầy giáo hí hoáy viết tốc ký lên một trang giấy, thì bất ngờ Bill xuất hiện.

Cậu bé tiến lại gần bàn cô giáo, hỏi cô: “Cô đang viết gì vậy?” Mary đáp: “Cô viết lời cầu nguyện với Chúa”. Bill chế giễu: “Chúa có thể đọc được chữ tốc ký hay sao?” Mary đáp:

“Người có thể làm được mọi sự. Ngay cả việc nhậm lời cầu xin này của cô!”. Nói xong, cô để mảnh giấy ấy vào cuốn Kinh thánh, và quay lên viết bài học trên bảng cho cả lớp.

Lợi dụng lúc cô giáo loay hoay viết, Bill đã lén lấy cắp mảnh giấy có ghi lời cầu nguyện của cô giáo và bỏ vào trong cuốn tập của cậu. Hai mươi năm sau, Bill đã trở thành giám đốc của một công ty lớn. Một hôm ông ta lục tìm một đồ vật cũ để trên gác xép ngôi nhà xưa của cha mẹ ông. Bill tình cờ cầm lên một cuốn sổ ghi bài học thuở nhỏ và đột nhiên thấy một mảnh giấy vàng ố rơi xuống sàn. Đó là mẫu giấy có ghi chữ tốc ký.

Bill không hiểu nội dung những dòng chữ ấy. Ông gấp tờ giấy kia lại, mang đến văn phòng nhờ cô thư ký đọc giúp. Cô ta đã viết lời dịch vào một tờ giấy khác và đưa cho Bill. Ông nhận ra đó là lời cầu nguyện của cô giáo Mary năm xưa, nội dung lời cầu ấy như sau: *"Lạy Chúa, xin đừng để con bị thất bại trong nghề giáo của con. Con không thể làm cho lớp con đang dạy vào khuôn khổ kỷ luật được, vì có một cậu học trò tên là Bill hay phá bĩnh. Xin Chúa hãy uốn nắn tâm hồn cậu bé này. Vì theo con nhận xét: Cậu bé ấy có thể trở thành một người hoặc rất tốt hoặc rất xấu sau này".* Câu cuối cùng như một nhát búa nện vào đầu Bill, bắt ông phải suy nghĩ. Thật ra chỉ vài giờ trước đó, Bill có dự tính lao vào một vụ làm ăn buôn lậu, hy vọng sẽ đem lại nhiều lợi nhuận cho công ty.

Ông cầm tờ giấy kia, gấp lại cho vào chiếc ví để trong túi quần. *Rồi trong suốt một tuần lễ kế tiếp, mỗi khi có dịp là ông lại lôi tờ giấy kia ra đọc đi đọc lại nhiều lần.* Cuối cùng thì lời cầu nguyện của cô giáo được viết trước đó hai mươi năm đã phát huy tác dụng và làm thay đổi ý định buôn lậu của Bill. *Mấy tuần sau, khi có dịp ngang qua nhà cô giáo cũ, ông đã tìm đến thăm cô và kể cho cô nghe về lời cầu nguyện của cô cách đây 20 năm đã có sức mạnh làm thay đổi cuộc đời hiện tại của ông ra sao.*

Một người cầu nguyện đơn sơ hồn nhiên như đứa trẻ, nói lên tâm tình thật thà, nhưng lập đi lập lại và chỉ biết diễn tả có bấy nhiêu. Một cô giáo thất vọng về đứa học trò ngỗ nghịch không biết cách nào hoán cải, chỉ còn biết âm thầm cầu nguyện xin Chúa giúp. Và Chúa đã nhậm lời, dun dùi cho đứa ngỗ nghịch, mãi đến khi thành người, mới nhận ra, nhưng cũng vì sự nhận ra ấy được lập đi lập lại mỗi ngày mà tâm hồn được đánh động và trở thành người lương thiện. Cả hai đều là biểu tượng của sự tình thức cầu nguyện: cầu nguyện là **nói chuyện tâm tình với Chúa**, cầu nguyện là **phải kiên trì không bao giờ ngừng nghỉ cũng như người luôn luôn tỉnh thức**. Biểu tượng ấy là hình ảnh của bà goá kiên trì nài nỉ van xin cho được xét xử, đến nỗi quan toà bất lương không chịu xét, cuối cùng cũng chị thua bà goá “cù nhây” mà xử cho yên chuyện. Biểu tượng ấy là hình ảnh của Thiên Chúa công minh nhân từ “kíp giải oan” cho kẻ kêu cầu, bởi lẽ tên vô đạo kia còn biết nghe lời người vô tội kêu cứu, huống chi là Đấng Thẩm Phán Tối Cao mà lại làm ngơ sao? Trong **Tin Mừng** thánh lễ hôm nay, thánh Luca trình thuật lời Chúa giảng dạy đại ý như vậy:

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ một dụ ngôn, **dạy các ông phải cầu nguyện luôn, đừng ngả lòng**, mà rằng: “Trong thành kia, có một vị thẩm phán không kính sợ Thiên Chúa, cũng không kiêng nể người ta. Trong thành đó lại có một bà goá đến thưa ông ấy rằng: ‘Xin ông minh oan cho tôi khỏi tay kẻ thù’. Trong một thời gian lâu dài, ông không chịu, nhưng sau đó ông nghĩ rằng: ‘Mặc dầu ta không kính sợ Thiên Chúa, mà cũng chẳng kiêng nể người ta, nhưng vì bà goá này cứ quấy rầy ta mãi, nên ta sẽ xử cho bà ấy, kéo bà ấy đến mãi làm ta nhức óc’”.

Rồi Chúa phán: “Các con hãy nghe lời vị thẩm phán bất lương nói đó. **Vậy Thiên Chúa lại không minh xử cho những kẻ Người tuyển chọn,** hằng kêu cứu với Người đêm ngày, **mà khoan giãn với họ mãi sao?** Thầy bảo các con, **Chúa sẽ kíp giải oan cho họ.** Nhưng khi Con Người đến, liệu sẽ còn gặp được lòng tin trên mặt đất nữa chăng?” (Luca 18: 1-8)

I- CHÚA GIÊSU DẠY HÃY TỈNH THỨC MÀ CẦU NGUYỆN

1- Chúa Giêsu nhắc nhở các môn đệ hãy luôn tỉnh thức,

Tỉnh thức, không chỉ về mặt thể xác mà còn về mặt tâm linh, để không bị cuốn vào những thử thách và cám dỗ của cuộc sống. Chúa phán: “Hãy tỉnh thức và cầu nguyện, kẻo sa vào chước cám dỗ. Tinh thần thì mạnh mẽ, nhưng thân xác lại yếu đuối.” Đây là lời dạy của Chúa Giêsu dành cho các môn đệ trong vườn Giết-si-ma-ni trước khi bị bắt. (Mát-thêu 26:41). Thánh Luca nhắc nhở lời Chúa dạy: “Vậy anh em phải đề phòng, chớ để lòng mình ra nặng nề vì chè chén say sưa, lo lắng sự đời, kẻo Ngày ấy như một chiếc lưới bất thần chụp xuống đầu anh em, vì Ngày ấy sẽ ập xuống trên mọi dân cư khắp mặt đất. Vậy anh em hãy tỉnh thức và cầu nguyện luôn, hầu đủ sức thoát khỏi mọi điều sắp xảy đến và đứng vững trước mặt Con Người.” (Luca 21: 24-36). Sau bữa tiệc ly, Người đưa ông Phê-rô và hai người con ông Ê-bê-đê đi theo ra vườn Giết-si-ma-ni, Người nói với các ông: “Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức với Thầy.” Người đi xa hơn một chút, sắp mặt xuống, cầu nguyện rằng: “Lạy Cha, nếu có thể được, xin cho con khỏi phải uống chén này. **Tuy vậy, xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha.**” Rồi Người đến chỗ các môn đệ, thấy các ông đang ngủ, liền nói với ông Phê-rô: “Thế ra anh em không thể canh thức nổi với Thầy một giờ sao? Anh em hãy canh thức và cầu nguyện, để khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng say, nhưng thể xác lại yếu hèn.” Người lại đi cầu nguyện lần thứ hai và nói: “Lạy Cha, nếu con cứ phải uống chén này mà không sao tránh khỏi, thì xin vâng ý Cha.” Rồi Người lại đến, thấy các môn đệ vẫn đang ngủ, vì mắt họ nặng trĩu. Người để mặc các ông mà đi cầu nguyện lần thứ ba, nói lại cũng một lời đó. Bấy giờ, Người đến chỗ các môn đệ và nói với các ông: “Lúc này mà còn ngủ, còn nghỉ sao? Nay, đến giờ Con Người bị nộp vào tay những kẻ tội lỗi. Đứng dậy, ta đi nào! Kìa kẻ nộp Thầy đã tới!” (Mc 14: 32-42; Lc 22: 39-46)

2- Cầu nguyện là mối tương giao với Thiên Chúa:

Không chỉ là xin xỏ, cầu nguyện còn là cách để chúng ta kết nối với Thiên Chúa và sống trong sự tín thác vào Ngài. Trong mối tương giao ấy, cầu nguyện giúp con người cận kề Thiên Chúa, tìm được sự an ủi và sức mạnh để vượt qua mọi thử thách. Ông già Simon kia khi còn khoẻ mạnh cũng như khi liệt chiểu ốm đau, lúc nào cũng chỉ biết có một câu nói chuyện với Chúa như nói với người tri kỷ: “Giêsu! ... Simon đây!” Cách cầu nguyện của ông đã làm thay đổi thực tại hiện hữu, cho ông nhìn thấy cả một thế giới đẹp tươi, củng cố đức tin thêm bền vững.

3- Cầu nguyện không ngừng:

Chúa Giêsu dạy rằng chúng ta phải cầu nguyện liên tục, không nản lòng, bởi lẽ Thiên Chúa luôn lắng nghe lời cầu nguyện của con cái Ngài, dù đôi khi câu trả lời không đến ngay lập tức. Cũng như ông Mô-sê trên đỉnh núi dùng ám hiệu tay giơ lên hạ xuống để chỉ huy chiến trận, làm như vậy hoài, nên mọi tay phải có ông Aaron và Hur nâng đỡ, cuối cùng cho tới

lúc mặt trời lặn, ông “Giô-suê vung lưới gươm trần diệt tướng A-ma-lếch, dẹp tan quân này”. Sách Xuất Hành trong **Bài Đọc I** đã mô tả chiến thắng nhờ sức mạnh của lòng kiên trì nhẫn nại ấy như thế này:

[8] Quân A-ma-lếch đến đánh Ít-ra-en tại Rơ-phi-đim.

[9] Ông Mô-sê bảo ông Giô-suê:
“Anh chọn những người bất chấp gian nguy,
ngày mai ta sẽ ra đi nghênh chiến,
ta sẽ đánh cho quân A-ma-lếch tơi bời.
Còn tôi, sẽ đứng trên đỉnh đồi,
tôi cầm gậy của Chúa cho tôi
quét hết cho chúng tã tơi hết về.”

[10] Ông Giô-suê làm theo lời Mô-sê:
ông đã giao chiến với A-ma-lếch,
còn Mô-sê, A-ha-ron và Khua thì lên hết trên đỉnh đồi.

[11] Trong trận chiến, các ông trên đồi ra hiệu:
Khi ông Mô-sê giơ tay lên,
ấy là dân Ít-ra-en thắng thế,
khi ông hạ tay xuống thấp,
ấy là A-ma-lếch thắng thế.

[12] Nhưng Mô-sê mỏi tay không thể giơ lên,
người ta lấy hòn đá kê cho ông ngồi lên trên,
còn hai ông Khua và A-ha-ôn
thì mỗi người một bên
đỡ tay ông nâng lên,
cứ như vậy hạ xuống nâng lên,
cho đến khi mặt trời lặn hẵn dưới chân đồi.

[13] Giô-suê vung lưới gươm trần
diệt A-ma-lếch dẹp tan quân này.
(Xh 17, 8-13)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=22613>

II- Chúa Giêsu luôn cầu nguyện trong suốt sứ vụ của mình:

Chúa Giêsu là mẫu gương của sự cầu nguyện. Ngài luôn dành thời gian cầu nguyện trước những quyết định quan trọng và những sự kiện lớn:

- **Ngài cầu nguyện trước khi chọn Nhóm Mười Hai:** Trước khi chọn các Tông đồ, Chúa Giêsu đã thức suốt đêm cầu nguyện cùng Thiên Chúa Cha. Điều này cho thấy việc tuyển chọn các Tông đồ là một quyết định quan trọng, vì họ sẽ tiếp tục sứ mệnh của Ngài.
- **Ngài cầu nguyện trước khi Nhóm Mười Hai tuyên xưng đức tin:** Chúa Giêsu cầu nguyện trước khi hỏi các môn đệ: "Còn các con, các con nói Thầy là ai?" (Lc 9:18-20). Đây là khoảnh khắc Phêrô tuyên xưng rằng Ngài là Đấng Kitô.

- **Ngài cầu nguyện khi được chiêm ngưỡng vinh quang của Chúa tỏ ra khi:** Trong biến cố Hiên Dung, khi Chúa Giêsu đang cầu nguyện, dung mạo Ngài trở nên sáng láng, và y phục Ngài trắng tinh rực rỡ (Lc 9:28-29).
- **Ngài cầu nguyện khi Nhóm Bảy Mươi Hai trở về:** Khi các môn đệ trở về sau khi rao giảng, Chúa Giêsu vui mừng và chúc tụng Thiên Chúa Cha, cảm tạ vì Cha đã mặc khải chân lý cho những người bé mọn.
- **Ngài cầu nguyện một mình:** Dù các môn đệ luôn ở bên cạnh, Chúa Giêsu thường tìm nơi thanh vắng để cầu nguyện một mình, như trên núi hoặc trong vườn Giết-si-ma-ni.

Những khoảnh khắc cầu nguyện này cho thấy sự kết nối sâu sắc giữa Chúa Giêsu và Thiên Chúa Cha, cũng như tầm quan trọng của việc cầu nguyện trong đời sống đức tin

III- CẦU NGUYỆN LÀ HƠI THỞ CỦA LINH HỒN

Bà goá kia thật "dai như đĩa". Đây là nói theo tục ngữ. Con đĩa bị căng da phơi nắng cả ngày, mà vẫn sống dai. Sống dai là chưa chết, đối với con người, ý nói "dai" như thế là chưa "tắt hơi", hãy còn hơi thở. Hơi thở chính là biểu hiện của sự sống, của hy vọng. Chắc chắn bà goá ấy nghĩ bụng cứ nài nỉ kéo nheo hy vọng thế nào ông quan toà kia sẽ xiêu lòng mà xử phứt đi cho rồi. Nói cho đúng bà có niềm tin, **vững tin thì xin sẽ được. Vì có TIN mới Xin, xin là hệ quả của niềm tin.** Bà ấy xin theo kiểu nói thể gian gọi là "Xin Xỏ". Trên phương diện tâm linh, **cầu nguyện với Chúa không chỉ là "xin Chúa ban ơn", mà "là thổ lộ tâm tình, nói chuyện với Chúa,** như ông gia Simon vào nhà thờ để thăm viếng Chúa cũng như trên giường bệnh, ông vẫn gặp Chúa đến thăm mà chỉ biết vồn vện nói một lời: "*Giêsu! ... Simon đây!*"

Cầu nguyện theo cách ấy là vì có Đức Tin và niềm Hy Vọng thúc đẩy. Cầu Nguyện chính là Hơi Thở của linh hồn.

Đức cố Giáo Hoàng Bênêđictô từng nói: "Cầu nguyện là hơi thở của linh hồn và ốc đảo của hoà bình" Còn thánh Anphongso thì bảo: "*Ngày nào không cầu nguyện là ngày vất bỏ. Bỏ cầu nguyện là tự chìm mình vào Hoả Ngục*" Đối với thánh Têrêxa Hàì Đồng Giêsu, "*Cầu nguyện là một sự trào dâng của con tim; cầu nguyện đơn giản là một cái nhìn hướng về trời, là một tiếng kêu nhận biết và yêu thương, ôm lấy cả thử thách lẫn niềm vui*".

1- Thánh Monica là biểu tượng của lòng kiên trì cầu nguyện

Thánh Monica sinh ra vào khoảng năm 331 tại Tagaste, Bắc Phi (nay là Algeria). Từ khi còn trẻ, bà đã thể hiện lòng mến Chúa sâu sắc và tinh thần kiên trì trong mọi thử thách. Cuộc đời bà được đánh dấu bởi một hành trình đầy gian nan khi phải đối diện với những thử thách trong hôn nhân và đặc biệt là với đứa con trai là Augustinô, người sau này trở thành một trong những vị thánh và nhà thần học vĩ đại nhất của Giáo Hội.

Lớn lên trong một gia đình Kitô giáo, nhưng Thánh Monica phải đối diện với một cuộc hôn nhân đầy khó khăn. Chồng bà, ông Patricius, là một người ngoại đạo và thường có tính nóng nảy. Dù vậy, bà vẫn giữ vững lòng kiên nhẫn, không ngừng cầu nguyện và dùng tình yêu để cải hóa chồng mình. Cuối cùng, **chồng bà đã hoán cải trước khi qua đời, một phần nhờ vào đức tin vững vàng và tình yêu của Monica.**

Tuy nhiên, thử thách lớn nhất của bà chính là con trai Augustinô. Khi còn trẻ, Augustinô theo đuổi lối sống phóng túng, chạy theo danh vọng và những quan niệm sai lầm về cuộc sống. Điều này khiến Thánh Monica vô cùng đau lòng, nhưng bà không bao giờ từ bỏ. Suốt nhiều năm, bà kiên trì cầu nguyện, khóc lóc, xin Chúa hoán cải con mình. Thậm chí, bà còn đi theo con trai đến Milan, nơi bà gặp Thánh Ambrosiô, người đã giúp Augustinô nhận ra chân lý.

Nhờ vào lời cầu nguyện không ngừng nghỉ và tình yêu vô điều kiện của mẹ, Augustinô cuối cùng đã thay đổi. Năm 387, ông chịu phép rửa tội và từ bỏ con đường cũ, trở thành một người phục vụ Chúa. **Cuối cùng, ông không chỉ sống đời sống đạo hạnh mà còn trở thành một trong những nhà thần học quan trọng nhất của Giáo Hội**, đóng góp nhiều tác phẩm có giá trị sâu sắc như *Tự Thú (Confessions)* và *Thành phố của Thiên Chúa (City of God)*.

2- Thánh Bernadô là biểu tượng của lòng Tin Yêu đến mức lạ lùng

Ngài rất khiêm nhường và thánh thiện cho nên Chúa đã thưởng công cho Ngài. Chúa đã ban cho Ngài nhiều ơn lạ như nói tiên tri, làm nhiều phép lạ.

Một giai thoại nổi tiếng khi Ngài ở Clairvaux kể rằng: Hôm ấy nhà dòng hết muối. Cha Bernadô liền gọi một thầy tên là Guibert đến và bảo:

– Con hãy lấy con lừa (vì đây là con vật duy nhất mà tu viện sở hữu) và đi ra phố mua muối.

– Xin Cha con tiền để trả – thấy Guiber nói.

– Con ơi thánh – Bernadô trả lời -, đã khá lâu Cha không còn tiền cũng không còn vàng. Nhưng trên cao kia có Đấng giữ túi tiền và kho tàng của Cha!

Nghe nói thế thầy Guiber suýt nữa phì cười, nhưng thầy không thể không lưu ý Cha thánh điều này:

– Thưa Cha, nếu con đi với hai bàn tay không thì con cũng trở về chắc chắn với hai bàn tay không.

– Đừng sợ con ạ, **hãy tin tưởng**. Đấng giữ kho báu của Cha sẽ ở với con và người sẽ tìm cách giúp con có những gì cần thiết để làm xong công tác.

Guiber cúi đầu nhận phúc lành từ tay vị tu viện trưởng và dẫn con lừa ra đi. Các môn đệ ngờ của thầy không hoàn toàn tan biến. Nhưng khi thấy sắp băng qua cửa thành thì có một vị Linh mục đến gần và hỏi:

– Thầy từ đâu đến và đi đâu vậy?

Guiber không do dự thú nhận sự túng thiếu tột độ của tu viện sự bối rối hiện nay của thầy. Rất cảm động, vị Linh mục dẫn thầy về nhà và cho thầy nửa thùng muối và một số tiền là 30 xu (tương đương với 300 quan Pháp thời nay).

Hãy tưởng tượng xem niềm vui của thầy Guiber lớn như thế nào. Thầy trở về lại tu viện và chỉ còn việc phải làm là ngay lập tức kể lại câu chuyện cho bề trên của thầy nghe.

– Cha đã nói rõ với con, cha Bernadô đáp, và cha lặp lại với con điều đó: **Đôi với người Kitô hữu không có cái gì khác ngoài đức tin!**

Lịch sử cũng còn ghi, Ngài lòng sùng kính Mẹ Maria rất lạ lùng. Truyền thuyết cho hay: Mỗi khi đi ngang qua ảnh tượng Đức Mẹ, thánh nhân thường hay chào Mẹ bằng câu: “Kính chào Mẹ Maria!” và một ngày kia, Đức Mẹ đã đáp lại lời chào của ngài: “Chào con, Bernadô!”

Bằng cách này, Đức Mẹ cho biết tình yêu và lòng sùng kính thánh Bernadô đã dành cho Đức Mẹ thật lớn lao chừng nào; và Đức Mẹ cũng hài lòng biết bao!

Thánh Phaolô Tông đồ gửi thư cho Timôthêu cũng nhấn mạnh về sức mạnh của niềm tin và khuyên nhủ phải **“quan tâm giáo huấn với tất cả lòng kiên nhẫn”**, như trong thư nơi **Bài Đọc II** Ngài viết:

“Con thân mến, con hãy bền vững trong các điều con đã học hỏi và xác tín, vì con biết con đã học cùng ai, vì từ bé, con đã học biết Sách Thánh, và **chính Sách Thánh đã dạy con sự khôn ngoan để con được cứu rỗi nhờ tin vào Đức Giêsu Kitô**. Tất cả Kinh Thánh đã được Chúa linh hứng, đều hữu ích để giảng dạy, biện bác, sửa dạy và giáo dục trong đường công chính, ngõ hầu người của Thiên Chúa được hoàn hảo để sẵn sàng thực hiện mọi việc lành.

Cha khuyến cáo con trước tôn nhan Thiên Chúa và Đức Kitô, Đấng sẽ thẩm phán kẻ sống và kẻ chết, nhân danh cuộc xuất hiện của chính Người và vương quốc của Người: Con hãy rao giảng lời Phúc Âm, hãy xúc tiến việc đó, dầu thời thế thuận lợi hay không thuận lợi; **hãy thuyết phục, hãy khiển trách, hãy khuyên lơn với tất cả lòng kiên nhẫn và quan tâm giáo huấn**”. (2 Tm 3, 14 – 4, 2)

IV- LỜI NGUYỆN

*Lạy Cha chúng con,
“Người là Đấng dựng nên khắp cả đất trời”.*

Chúng con nguyện Danh Cha lẫy-lừng cả sáng.

Nghe Danh Cha, Satan sợ hãi, lảng trốn, lui xa. Danh thánh Cha, chúng con chẳng dám để người ta xúc phạm. Chúng con cao rao Danh Cha vang xa muôn dặm, khắp chốn, nơi nơi. Chúng con nguyện thực thi lời Cha gọi mời tha-thiết, để hết mọi người nhận biết Cha là Thiên Chúa duy nhất, chân thật, tôn vinh Cha là Đấng Chí Thánh Tối Cao. Chúng con nguyện sống sao cho xứng chứng nhân tình yêu: yêu Cha trên trời và yêu tha nhân dưới đất, để chúng con kết liên hiệp nhất trong Cha, để mọi người nhận biết chúng con là con cái đích thực của Cha, hầu Danh thánh Cha lan truyền vang dội tình Cha nhân ái mệnh mông không bờ bến.

Chúng con nguyện xin cho Nước Cha trị đến

Xin cho vương quyền, triều đại Cha được củng cố rộng lớn trên khắp thế gian. Nước thế gian này đầy dẫy tội lỗi, vắng bóng chân lý, tình thương, nhiễu nhương thác loạn, tiêu vong đạo lý luân thường. Nước thế gian này suy đồi tồi tệ, điên cuồng trong dâm ô trụy lạc, độc ác nhẫn tâm, đàn áp bất công, hận thù tàn sát, bạo lực bất an, tham lam lừa đảo, kiêu ngạo ích kỷ, đồ kị tranh giành, trăn lột nhân phẩm, đói rét lầm than

Chúng con nguyện xin Lửa Thánh Thần đốt thiêu những con tim chai đá, chết khô; xin Máu Thánh châu báu của Con Cha trên tử giá lấp đầy những khối óc trống rỗng đóng băng, nhơ nhớp, cho nước trần gian này trở thành vương quốc của Cha, vương quốc của Tình Yêu, Sự Sống và Chân Thật.

Chúng con nguyện xin thánh ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời.

Cha thương tạo dựng con người,
Cho mang hình ảnh tuyệt vời của Cha.

Vâng, lạy Cha! Chúng con được Cha thông chia bản tính thiêng liêng Thần Khí, thâm ý Cha muốn con cái Cha hưởng phúc viên mãn trường sinh.

Ý Cha muốn chúng con được cứu rỗi, Người đã tuyệt đối vâng phục thực hiện ý Cha, như Người đã khẳng định với các môn đồ: "Thầy đi dọn chỗ cho các con, Thầy sẽ trở lại đón các con theo Thầy, để Thầy ở đâu, thì các con cũng ở đó." Sông Gio-Đan còn vọng vang lời Cha từ thiên quốc: "Hôm nay Con đẹp lòng Ta mọi đàng." Chúa Giêsu, Con Cha đến thế gian cho chúng con được tái sinh trong nước Thanh Tẩy, trong Lửa Thánh Thần.

Như Abraham vâng phục ý Cha, hiến tế con một mình không đắn đo do dự, như Đức Maria xin vâng tuân lời thiên sứ, như chính Chúa Giêsu tuyệt đối xin vâng khi phải uống chén đắng, chúng con nguyện xin vâng theo ý Cha: thể hiện Nước Trời trên trần thế, để mọi người biết đến và yêu mến Cha hơn, để mọi người hiệp nhất trong tình Cha tuyệt vời cao cả. Chúng con nguyện nối gót Chúa Giêsu thánh huynh, đem Nước Cha trên trời xuống tràn lan trên mặt đất, trải rộng ra khắp muôn phương

=> *(phần phụ trường: "Suy niệm kinh lạy Cha")*

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13778>

Chúng con cảm tạ muôn hồng ân Cha đã đoái thương ban. Cha không hề bỏ rơi nhưng hằng phù trợ chở che chúng con trong mọi hoàn cảnh gian nan khổ khó. Hiệp cùng cộng đoàn **Đáp Ca Thánh Vịnh** chúng con xin dâng lời ca tiếng hát chúc tụng tán dương Cha:

[1] *Tôi ngược mắt nhìn lên rặng núi*

Ơn phù hộ từ đâu sẽ tới với tôi?

[2] *Ơn phù trợ sẽ do Chúa Trời tuôn đổ*

Người là Đấng dựng nên khắp cả đất trời.

[3] Người gìn giữ bạn không rời,

Xin Người đừng có ngủ vùi kẻo quên!

Xin Người canh giữ bạn luôn

Kẻo mà sẩy bước trượt chân té liền!

[4] Đấng gìn giữ Ít-ra-en,

Lẽ nào chợp mắt ngủ quên cho đành!

[5] Bạn hằng được Chúa giữ canh,

Được Người che chở, đỡ bệnh, ở kề.

[6] Nắng ban ngày không hề tác nghiệt,

Ánh trăng khuya chẳng thiệt hại chi.

[7] Chúa gìn giữ bạn, lo gì!

Khỏi muôn sự dữ, mạng thì bình yên.

[8] Chúa gìn giữ bạn ngày đêm,

Ra vào, bạn có Chúa bên cạnh mình.

Chúa luôn bên cạnh giữ gìn

Từ giờ đến mãi muôn nghìn đời sau.

(Tv 121, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

Ben. Đỗ Quang Vinh